Capitulū septimū.

est impossibile dicens Petite ⁊ dabi
tur vobis: vt qđ ex vobis hominib⁹
ꝯsūmari nō pōt. ꝑ grāz dei adimpleat᷑
Oēz creaturā sensibilē deus armatā
⁊ munitā creauit Alios enī muniuit
veloci pedū cursu. alios armauit vn
guibus. alios velocibus pēnis. alios
dētibus. alios cornibus: Hoīem aūt
solū sic disposuit vt virtus illius sit i
pse Et in eo qđ infirmiorē eū fecit oī
bus in ipo: fortiorē eū voluit eē in se.
Nā sciens deus ꝙ cognoscere ⁊ cole
re deū vita eterna est: ignorare aūt ⁊
cōtemnē ꝑditio sempit᷑na: nec ita in/
firmū eū creauit vt oīno nihil boni fa
cē possit: ne quē sup̄ oīa. ⁊ ꝓpter quē
oīa fecerat oībus īueniret᷑ esse deteri
or. nec ita potētē eū creauit vt etiā si
ne dei auxilio ex se ipo facē possit qđ
vult. vt infirmitatis sue ncītate coa/
ctus semꝑ necessariū habeat dn̄z suū.
Et vere iustissima res est vt factura
necessariū habeat suū factorē Si enī
oīs virtus hoīs in deo est: ⁊ tn̄ ꝯtem
nit oīm bonorū auctorē quātomagis
negligeret deū si potentia eius eēt in
ipo? Aut ita Qm̄ ad scīficandā oīoēz
q̄dā dederat eis obseruāde bonitatis
mādata dicēs Nolite iudicare vt nō
iudicemī cōpetēter addidit Petite ⁊
dabit᷑ vobis Tanꝙ̄ si dicat Si hanc
clementiā seruaueritis ad inimicos
quā mādaui vobis: quicq̄d vultis pe
tite ⁊ dabit᷑ vobis. ⁊ quicq̄d desidera
tis inuenire. q̄rite ⁊ inuenietis: ⁊ quic
q̄d clausuz vobis videt᷑. pulsate ⁊ ape
riet᷑ vobis Gr̄a vos ꝓseq̄nte p̄cibus
petire die ac nocte orātes Ne si miām
suā ꝓtraxerit deus ad tēpus: volēs
tentare cōstantiā fidei tue tu a petiti
onibus tuis nō recedas Sicut enī q̄
vere esurit tam diu petit cibū donec
impleat ncītatē corporis sui. nec pōt
cessare: ncītas eī vrget: ꝙ sine cibo vi
uere non pōt Ita ⁊ q̄ vere desiderat

grām dei cessare nō pōt a petēdo: sci/
ens ꝙ saluus fieri nō pōt sine gratia
dei Adhuc q̄rite interrogantes sa/
cerdotes ceteros ꝙ̄ hn̄tes sciam spi/
ritualiū scripturarū: sicut p̄cepit lex:
interroga pr̄em tuū ⁊ dicet tibi: seni
ores tuos ⁊ annūciabunt tibi Queri
te studio ⁊ labore legētes scripturas
legis ⁊ ꝓphetarū nā deus ita nos dis
posuit esse: vt nec studentes ⁊ labo/
rantes circa scripturas adquiramus
salutē sciētie sine gratia dei: vt ne no
bis imputemus qđ scim⁹. nec tn̄ gra/
tiā adquiramus nisi studuerim⁹ ⁊ la/
borauerimus circa scripturas: ne do/
nū dei negligentibus det᷑ Gr̄a enim
adiutoriū est infirmitatis humane: ad
iutoriū aūt nō dormientibus dat᷑. sed
festinantibus ⁊ nō preualentibus Si
cut eī in bello nō oīs qui pugnat vi/
cit: nemo tn̄ vincere potest nisi pugna
uerit: sic nō oēs qui student ⁊ legunt
adquirunt sciam spūalem. Nemo tn̄
adquirere potest nisi qui studiosus fu
erit ad legendū: aut assiduus ad audi
endū Et infideles quidē ⁊ nō timē
tes deū inueniunt sciam legēdo ⁊ stu
dēdo. sed n̄ illā q̄ ex deo est que ꝑ spi
ritū sanctū datur. sed hanc que est ex
natura carnali que per exercitatiōes
carnis adquirit᷑ quā habuerūt et gen
tiliū studiosi. Multa dr̄a est inter
scientias istas Qui enī orationib⁹ nō
instat: nec operibus bonis. sed ꝑ so/
lū studiū lectionū factus est sciēs: qn̄
alijs predicat ipse sibi nō sentit qđ p̄
dicat Si de ira dei loquitur: alios q̄/
dem forsitan terret: ipse aūt nō timet
Si de misericordia: alios quidē forsi
tan cōsolatur. ipse aūt nō gaudet: A/
lios admonet credere. ⁊ ipse nō cre/
dit eis q̄ dic̄ Sz qn̄ alios docz: ab īt⁹
ꝯscīa eius sibi ridet de verbis suis: ꝙ
scīa que ex solis lectiōibus est de ore
procedit: que aūt de spiritusancto est

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iii-120/0142
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt